

MATKAKERTOMUS
Inari, Pielpajärven kirkko
2.7.1993
Maija Kairamo

MUSEOVIRASTO
RAKENNUSHISTORIAN
OSASTON APUR

Kävin Pielpajärven kirkolla kauniin sään vallitessa, mukana 82-vuotias äitini. Hiirenkorvilla olevassa metsässä tikat, käet, taviokuurnat ja näkymättömissä pysyttelevien lintujen varoitusaänet virkistivät kulkijan mieltä. Kirkkopolun alkupäähän on tasoitettu melko rumasti parkkipaikka, josta hyvin viitoitettu polku alkaa. Polku on kuitenkin pahoin kulunut, vähitellen jopa vaikeakulainen. Metsään syntyy uusia polkuja vanhan viereen, ellei jotakin tehdä. Vanhojen ihmisten on polulla lähes mahdotonta liikkua. Ehdotan että talvella polun pohjan kohdalle ajetaan metsänpohjaa, savea ja soraa (ei sepeliä), niin että saadaan lumen sulattua täytemaata ilmassa törröttävien juurien peitoksi ja kivien väleihin. Pitkospuut olivat hyvässä kunnossa.

Kirkolla oli tervakanistereita odottamassa, että ilmat alkaisivat suosia katon tervausta, aidan maalaus oli aloitettu, mutta olisiko perjantai vapaapäivä; neljää komeaa poroa lukuunottamatta kentällä ei näkynyt liikettä. Aidan uusi punamultaväri on tosi komea, tapulin 70-luvun korjauksessa tehty punaväri näyttää sen rinnalla huonolta.

Kirkon eteläristin porrassillan edessä ja pääsisäänkäynnin portaan vieressä kuivuneiden lehtien seassa oli paljon tupakantumppeja, kirkosta löysin viisi käytettyä tulitikkua, kaksi niistä alttaripöydältä. Paloruiskujen vesisäiliöt olivat tyhjä. Alttarikaiteen päälle ja alttaripöydälle oli jätetty puoliksi poltetut kynttilät, jotka korjasin pois. **Aitaan on kiinnitettävä tupakointikielto ja paloruiskut pidettävä aina sulan maan aikana täysinäisinä.** Ehdotan, että aitauksen ulkopuolelle (suunnilleen siihen paikkaan, missä työmaan "tukikohta" sijaitsee) suunnitellaan kunnollinen tupakointipaikka penkkeineen, vesitynnyreineen ja tiedotustauluineen, ehkä tupakoitsijat saataisiin siten pois kirkkoaidan sisäpuolelta. Mieleen tulee entisaikaan lautatarhoissa olleet tupakointipaikat.

Kesällä 1976 kirjoittamani kirkon opastusteksti on vielä paikallaan - olisi aika uusia se ja korjata vieraskielisten tekstien kamalat kielivirheet. Pentti Pietarilan veistämä kaunis raami kelpaa edelleen.

Muutoin kirkko oli hyvässä kunnossa ja vaikuttava kuten aina. Sitä ympäröivää puustoa on aiheellista karsia, asiasta lienee sovittukin Oiva Niemisen kanssa, joka hoitelee muutkin meneillään olevat työt.

Maija Kairamo

tiied : 2. Toukokuu

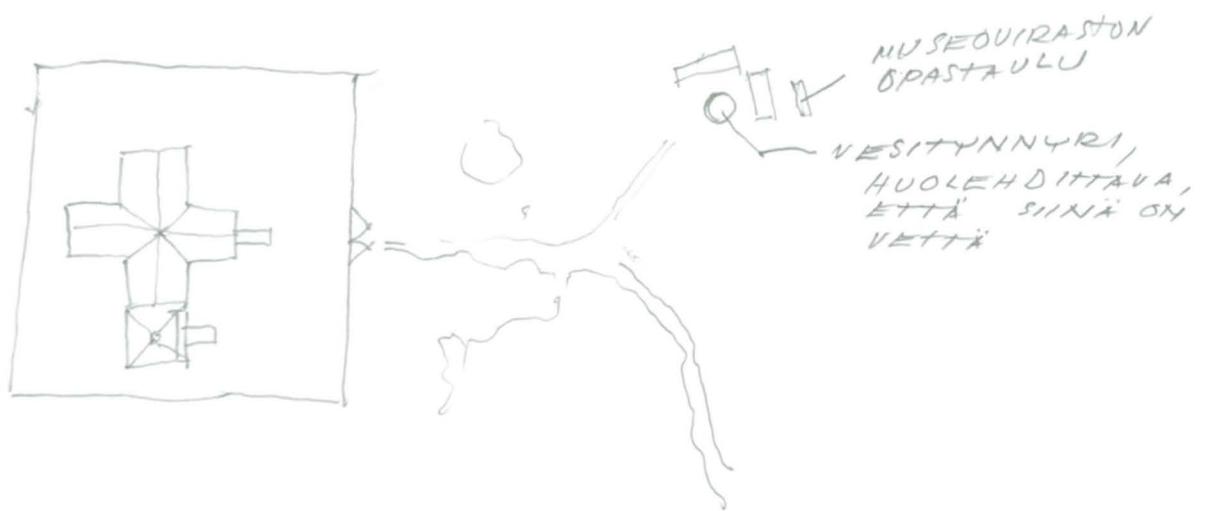
PIELPAJÄRVI

MUSEOVIRASTO
RAKENNUSHISTORIAN
OSASTON ARKISTO

LIITE MATKAKERTOMUKSEEN

P ←

JOTAKIN TÄLLAISTA

Matti Kari
16.7.93